PORTAL OBERT

Revista del Seminari de Barcelona

Maig 1990- Nº 38

EDITORIAL

Una gran notícia

Certament una gran noticia destaca especialment sobre les altres en aquest número de PORTAL OBERT: El nomenament de Monsenyor Ricard Maria Carles com a nou arquebisbe de Barcelona. El mateix dia que la diòcesi de Barcelona celebrava el patronatge de St Josep Oriol sobre el seu clergat i que set companys eren ademesos als ordes, es produia la substitució del cardenal Narcís Jubany. És una notícia històrica, i un esdeveniment de gran trascendència per la vida de l'arxidiòcesi i des de PORTAL OBERT així ho hem cregut. No només perquè un esdeveniment així afecta enormement al Seminari, sinó també perquè el bisbe Ricard és una persona molt vinculada a la temàtica del Seminari: així es desprèn de la seva presidència a la comissió de Seminaris i Universitats (on estiguè dos cops) i de la seva conducta molt directa i personal amb el Seminari de Tortosa.

Un cop més el bisbe Ricard ha mostrat aquest interés acceptant una entrevista per la nostra revista que s'inclou en aquestes planes, la qual cosa ens honora i ens omple d'un agraïment profund i sincer.

Benvingut bisbe Ricard!

SUMARI

Salutació

Als meus seminaristes:

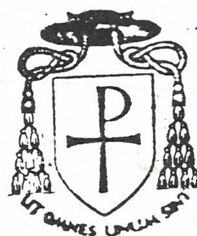

Aprofito l'avinentesa que m'ofereix PORTAL OBERT per saludar-vos ben cordialment.

Si hom ha definit el Seminari com el cor de la diòcesi, vosaltres, amb els preveres, sou els qui esteu més aprop de l'afecte, preocupació i pregària del vostre bisbe.

Espero, malgrat la complexitat de l'acció pastoral a l'Arxidiòcesi, poder mantenir una vinculació ben estreta amb tots vosaltres.

Preguem perquè sempre siguem fidels al que el Senyor espera de cadascú de nosaltres. Déu ens estima tal com som, però ens desitja millors del què som. No ens aturem!

+ Ricard Maria Carles
Arquebisbe de Barcelona

A PORTAL OBERT

PORTAL OBERT cal que sigui un ressò viu de la vitalitat del nostre Seminari.

Tots els aspectes de la vostra vida -cultiu de la interioritat, activitats acadèmiques, lleure...- hi han de trobar cabuda. Així pot esdevenir un "portal obert" que palesi de forma engrescadora la realitat del nostre Seminari i que inviti permanentment a entrar-hi.

Que sigui un valuós instrument no sols per la comunicació interna dels seminaristes sinó, sobretot, un mitjà eficaç de pastoral vocacional de cara els joves.

+ Ricard Maria Carles
Arquebisbe de Barcelona

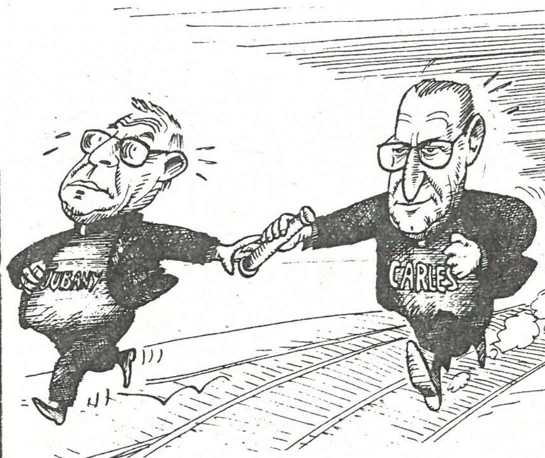
Benvingut bisbe Ricard!

El dia 23 de març es fei públic el nomenament del bisbe Ricard Maria Carles com arquebisbe de Barcelona en substitució del Cardenal Narcís Jubany. Culminaven així 19 anys d'arquebisbat que donaven pas a un nou bisbe que ha regit els destins de la seu tortosina durant una vintena d'anys.

PER R. OCTAVI SANCHEZ

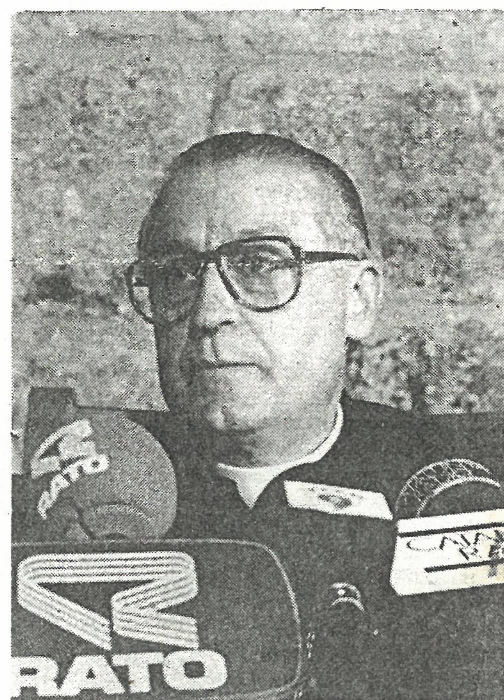
El matí del 23 de març

Divendres 23 de març, són les 12 del migdia, la ràdio vaticana anuncia oficialment el nomenament del Bisbe **Ricard Maria Carles** com a succesor del **Cardenal Jubany**. A aquella mateixa hora el cardenal feia pública l'acceptació per part de Roma de la seva renúncia presentada el 9 d'agost de 1988 en complir els 75 anys d'edat, seguint així la seva obligació marcada pel Dret Canònic.

La decisió arribava per sorpresa, funcionant novament el secret vaticà que procura assegurar la llibertat del Sant Pare per a fer els nomenaments. Cap mitjà de comunicació n'havia parlat els immediats dies previs al nomenament oficial. La data escollida pel Sant Pare tenia un simbolisme especial, la festivitat de **Sant Josep Oriol**, patró del clergat diocesà.

El Cardenal Jubany presentava aquell matí el seu succesor: **"Em complau presentar-vos a aquell a qui Déu us envia perquè d'ara en endavant sigui el vostre Pastor"**. Pel Cardenal, Carles és "un bon amic i un bon bisbe", i afegia " Carles ve amb l'esperança de donar un gran impuls a la pastoral diocesana i amb un gran esperit de servei. També amb un cor obert a tots sense exclusions de cap tipus" . El cardenal Narcís Jubany demanava també acolliment pel seu succesor: **"estic segur que tots els diocesans amb un autèntic sentit de comunió eclesial acollireu al nou bisbe amb un afecte sincer i un esperit generós de col. laboració. D'una manera especial ho espero dels sacerdots, diaques, religiosos/es i laics, sobretot dels compromesos en les tasques diocesanes d'acció pastoral"** .

El llavors bisbe de Tortosa, per la seva banda, des de la ciutat que l'ha vist de bisbe durant una vintena d'anys feia una roda de premsa valorativa del seu nomenament.

El bisbe Carles afirmà que coneixia el seu nomenament des de feia un mes, quan el nunci **Marius Tagliaferri** li ho comunicà a la darrera reunió episcopal. El bisbe tortosí no pogué conciliar la son en tota la nit davant la gran responsabilitat per la que havia estat cridat; en el moment de la roda de premsa afrontava la seva tasca **"sense euforia inconscient, però també sense por"**, reconeixia estar un xic abrumat **"davant una diòcesi complexa de 4 milions d'habitants"** comparable a Chicago, Colonia, París o Milan, multiplicant en molt el quart de milió de la diòcesi de Tortosa.

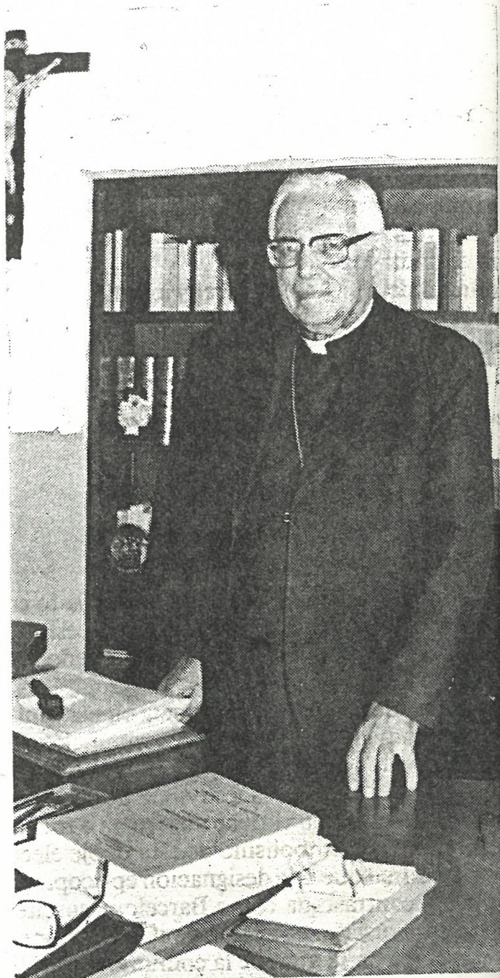
Sobre la seva futura tasca a Barcelona indicà: **"Penso seguir inicialment el treball del meu antecesor, si bé el temps dirà si s'ha de variar quelcom"** a lo qual afegia: **"estaré un any estudiant criteris; Barcelona no admet improvisacions"** .

A la roda de premsa el nou arquebisbe de Barcelona fou preguntat sobre dues difícils qüestions que planejen pel cap de molts barcelonins: el seu pretés conservadurisme i la seva catalanitat. En quant al primer punt, monsenyor Carles respon: **"Un bisbe ha d'ésser un conservador respecte a la Paraula de Déu i el manament de la fe; però un cristià és també un incomformista radical"**. I en quan a la segona qüestió: **"Em sento un català nascut a València; porto més de 20 anys a Catalunya, o sigui, la meitat d'una vida adulta i faré tot el possible per a ser un bon barceloní"**.

La petjada del Cardenal Jubany

Prèviament al nomenament de Monsenyor Ricard M. Carles, Barcelona visqué en un periode de certa interinitat, tot i els esforços del Cardenal Jubany perquè no fos així. El 12 d'agost de 1988 el Dr. Jubany havia presentat a Roma la seva renúncia i en qualsevol moment podia aparèixer el seu succesor. Ara Jubany ha deixat de ser l'arquebisbe de Barcelona, des de 23 de març de 1990 i s'ha convertit en **Administrador Apostòlic** fins el 27 de maig que arribarà el Bisbe Carles.

Narcís Jubany i Arnau va néixer el 12 d'agost de 1913 a Sta Coloma de Farners (la Selva), el seu pare era músic de cobla (ell n'era un virtuós de l'armoni). Ingressà al Seminari l'any 1925, i hagué de patir la cruesa de la guerra civil, després de la qual s'ordenà de prevere el 30 de juliol de 1939, un cop acabats els estudis eclesiàstics a la Facultat de Comillas on obtingué la llicenciatura de Teologia. Posteriorment marxà a Roma on obtingué el doctorat en Dret Canònic per la Universitat Gregoriana.

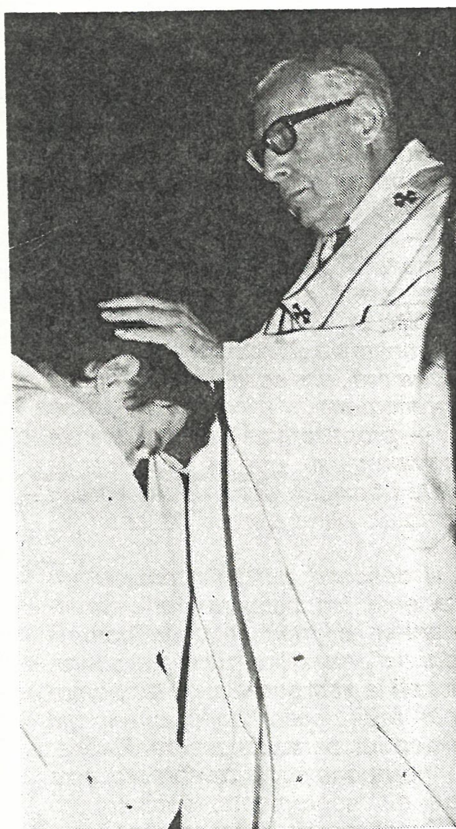
Professor del Seminari l'any 1942, jutge instructor del Tribunal Eclesiàstic i Canonge de la Catedral l'any 1954 foren les seves ocupacions prèvies al nomenament com a Bisbe auxiliar de Barcelona (del llavors arquebisbe Gregorio Modrego), pel papa Pius

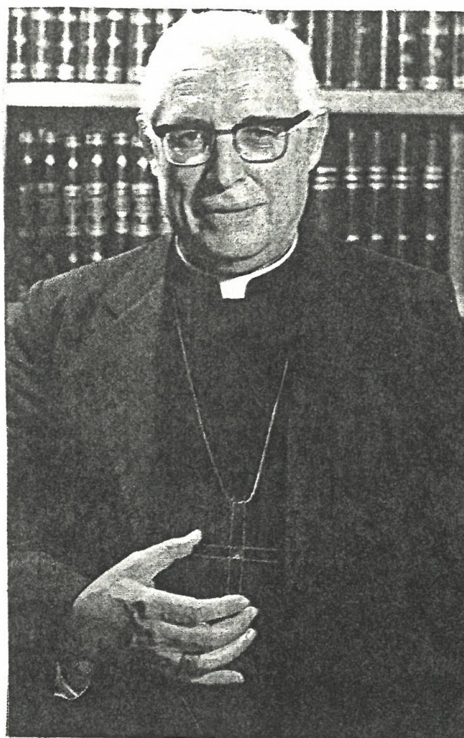
XII el 24 de novembre de 1955. La seva consagració es feu el 22 de gener de 1956.

L'11 de febrer de 1964 es nomenat bisbe de Girona, càrrec que exercí fins el 4 de desembre de 1971 que va ser cridat per a ésser arquebisbe de Barcelona, substituïnt Marcelo González.

El 5 de març de 1973 es nomenat cardenal pel Papa Pau VI amb el títol de St Llorenç "in Damaso"

És membre de les Sagrades Congregacions pel Culte Diví i per la Disciplina dels Sagraments i pels Instituts de Vida Consagrada i Societats de Vida Apostòlica i ha desenvolupat diferents càrrecs a la Conferència Episcopal Espanyola: com a president de la Comissió de Litúrgia (1972-82) i membre de la Comissió del Clergat, també ha estat asessor papal en matèria económica i revisor del Nou Codi de Dret Canònic de 1983.

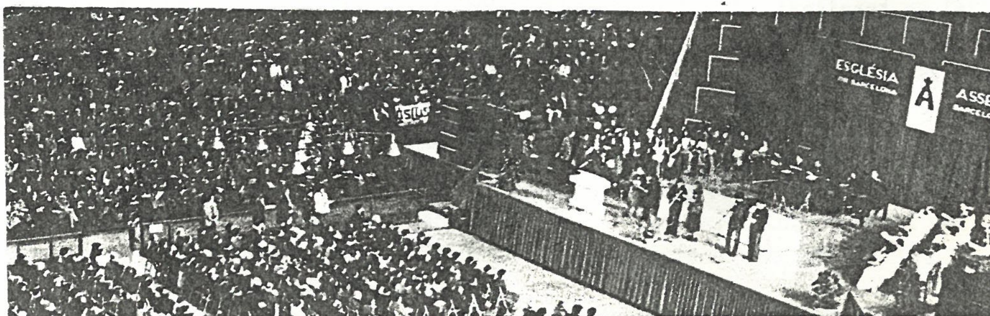
El Dr Jubany pacificà les tensions existents en aquell moment amb un estil dialogant, pacificador i sobretot tolerant amb totes les tendències, un estil que reflexava els aires renovadors del Concili Vaticà II.

Entre els aspectes més significatius de l'obra del cardenal Jubany, cal destacar:

- La subdivisió de la diòcesi en zones pastorals, sense entrar en una futurible subdivisió de la diòcesi.
- La reforma de l'estructura económica, arribant a un altíssim nivell d'autofinanciació a partir de la campanya de "Germanor".
- La creació del diaconat permanent a Barcelona: actualment n'hi han 39 diaques en aquest estat, éssent la diòcesi amb major nombre d'Espanya.
- La remodelació de la Facultat de Teologia (abans en dues seccions) i la creació de la Facultat Eclesiàstica de Filosofia de Catalunya.
- La potenciació d'orgues de consulta diocesana com per exemple el Consell Pastoral (format per laics), Consell Presbiteral...
- La modernització i informatització dels serveis diocesans.
- La celebració d'assemblees extraordinàries de vital importància per la diòcesi, sobretot la de preveres i la diocesana on hi hagueren 25.000 inscrits i 2300 grups de treball.
- La projecció d'una Universitat Privada d'inspiració cristiana per l'integració de les disperses facultats i Instituts d'estudi de l'Església barcelonina.
- La crida per les vocacions sobretot ha marcat els últims dies de la seva vida com arquebisbe de Barcelona, sobretot arrel del seu 5oè aniversari d'ordenació i la publicació de l'escrit **"La joia de ser capellà"**.

El Cardenal Jubany continuarà vinculat a la diòcesi de Barcelona, tal com es desprèn de les seves paraules: **"Ara, espero treballar com a capellà i romandre a Barcelona"** . I és que feina certament no li mancarà, ja que són moltes les funcions que pot desenvolupar com a bisbe (confirmacions, ordenacions...) i molts els compromisos contrets. Cal recordar la Universitat Privada Ramon Llull, el Comité Pro-Vida de la Conferència Episcopal...

Com a capellà el cardenal Jubany podrà escriure amb una mica més de temps, una de les seves aficions, dificultada per la seva tasca com arquebisbe però palesada a les seves "Glosses Dominicals".

El bisbe Ricard Maria Carles

Ricard Maria Carles i Gordó nasqué el 24 de setembre de 1926 (Diada de la Mare de Déu de la Mercé) a la ciutat de València; cursà els estudis de batxillerat al Col.legi de Sant Josep de València regentat pels jeusuítes, i de filosofia i teologia al Seminari Metropolità i al Reial Col.legi "Corpus Christi". Posteriorment es llicencià en Dret Canònic per la Universitat Pontifícia de Salamanca (1951-53) i rebré l'ordenació de prevere el dia 29 de juny de 1951 (diada de Sant Pere) a València.

L'any 1953 se'l designà coadjutor de l'església de St Pere de Lavernes de Valldigna i un any més tard rector de la parròquia de Sant Josep de la mateixa població. Des de 1964 i durant tres anys arxiprest de la zona fins que l'any 1967 es traslladat a València com a rector de la parròquia de St Ferran Rei.

D'ençà aquest moment exercí diverses responsabilitats: **en el camp del jovent** (com a consiliari de la JOC) **familiar** (com a conseller diocesà de pastoral familiar) **del Seminari** (director del convictori de diaques) **i del clergat** (com a delegat episcopal per al clergat) .

El 6 de juny de 1969, es nomenat bisbe de Tortosa, pel S. Pare Pau VI i consagrat bisbe a la catedral el 3 d'agost del mateix any, prenent possessió de la diòcesi i substituïnt el conflictiu Manuel Moll i Salord (clar esponent del col.laboracionisme franquista) .

Monsenyor Ricard Maria Carles, el dia de la seva ordenació episcopal a Tortosa

Des de 1972 ha format part de diverses comissions de la Conferència Episcopal Espanyola: la del Clergat, Missions, Mitjans de Comunicació i Apostolat Seglar. Ha estat president de la Subcomissió de la família i president de la comissió episcopal de Seminaris i Universitats en dos periodes. Actualment és membre del Comité Executiu des del mes de febrer d'enguany.

El 23 de març de 1990 (festivitat de Sant Josep Oriol) es fa públic el seu nomenament com a arquebisbe de Barcelona.

En àmbits eclesials es defineix Mnr. Ricard Maria Carles com un bisbe amb caràcter afable, dialogant, bon comunicador i molt respectuós amb les persones. Un **gran escriptor:** amb escrits periòdics a la "Fulla Diocesana", un **gran orador:** com es desprèn dels molts programes radiofònics que ha fet a les emisores locals de la diòcesi, i un **gran lector:** que cerca amb la lectura estar al dia de les diferents corrents culturals del moment.

És coneguda la seva afició per l'alpinisme i l'escalada que ha practicat al Pirineu fins i tot com a bisbe. També és aficionat a la música i a la pintura.

Les prioritats a Tortosa

La seva atenció pastoral com a bisbe de Tortosa s'ha centrat en els següents punts:

-Proximitat als preveres i a la feligresia: Recorregent continuadament tot el territori de la diòcesi, fent-se present al màxim d'esdeveniments possibles amb un tracte molt planer, i amb atenció especial pels malalts i els impedits.

-Fidelitat al Concili: impulsant tots els mecanismes de dinamització eclesial i de participació dels laics i dels preveres en l'acció dicoesana. Un clar exponent d'això és el **Sínode Diocesà**, l'únic a Catalunya on es marcaven les orientacions diocesanes pel futur, tal com es recull a les "Constitucions sinodals".

-Foment dels grups matrimonials i familiars, com els grups de preparació al matrimoni, de continuitat post-matrimonial, equips de la Mare de Déu...

-Al costat dels joves: a la catedral, en trobades juvenils i sobretot des del Moviment Diocesà de Joves Cristians.

-Preparació catequètica: S'han impulsat i multiplicat els catequistes i s'ha vetllat sobretot per la formació amb cursets o grups de treball.

-Ajuda als necessitats, impulsant "Mans Unides", "Caritas".

-Al costat dels seminariste: Es comenta que una de les grans admiracions de Joan Pau II sobre el bisbe Ricard M. és la d'haver mantingut un Seminari amb un gran nombre de Seminaristes (la segona diòcesi més nombrosa de Catalunya després de Barcelona). Ha vetllat moltíssim per les vocacions sacerdotals i de vida consagrada. El bisbe s'ha guanyat l'afecte dels seminaristes compartint moltes estones amb ells. Entre els seminaristes, abans del nomenament, circulava el lema: "Per a Barcelona ni el bisbe ni el riu".

Opinions sobre el nou arquebisbe

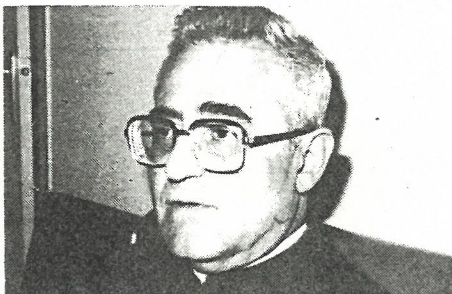
Darrerament han aparegut als diferents mitjans de comunicació diverses opinions i comentaris sobre la persona del bisbe Ricard, entre tots aquests en recollim alguns de significatius:

-Jordi Pujol, President de la Generalitat: **"Un bisbe valencià és com si fos català; coneix la realitat catalana; una de les principals virtuts és la serenitat".**

-Joan Batlles, vicari episcopal: **"és un home amb una clara consciència de que el bisbe té la funció de promoure que la comunitat diocesana sigui activa i responsable".**

-J.M. Rovira Belloso, teòleg: **"És un home molt respectuós i de diàleg, tal com ho he comprovat a les freqüents reunions entre bisbes i teòlegs".**

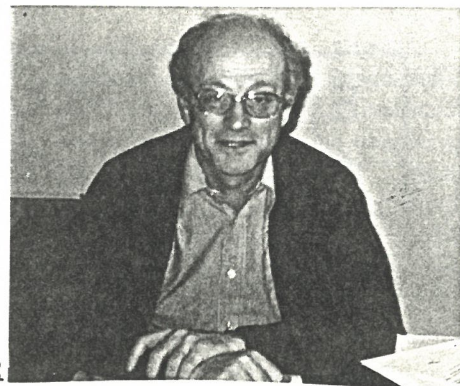
-Narcís Jubany, cardenal: **"un bon amic i un bon bisbe".**

-Ramon **Malla, bisbe de LLeida: "un gran sacerdot, molt creient i un treballador infatigable, molt identificat amb la realitat catalana".**

-J.M. Guix, bisbe de Vic: **"Un bisbe d'un temple espiritual molt fort, un home de molta pregària".**

-Gaspar Mora, degà de la Facultat de Teologia: **"Molt acollidor, molt amable, un bisbe que escolta i es fa càrrec de la qüestió".**

-Jaume Camprodon, bisbe de Girona: **"proper al poble i amb cura especial per la pastoral familiar".**

-Llorenç Gomis, director de El Ciervo: **"Sembla un home de Déu, Déu n'hi do".**

-Joan E. Jarque, director de Catalunya Cristiana: **"Un home inteligent, pietós, conciliar i molt apreciat per Joan Pau II"**

-J.M. Martínez Roura, delegat diocesà de mitjans de Comunicació Socials: **"Té capacitat i dons per conéixer a fons l'arquebisbat"**

Entrevista per a PORTAL OBERT del nou arquebisbe de Barcelona

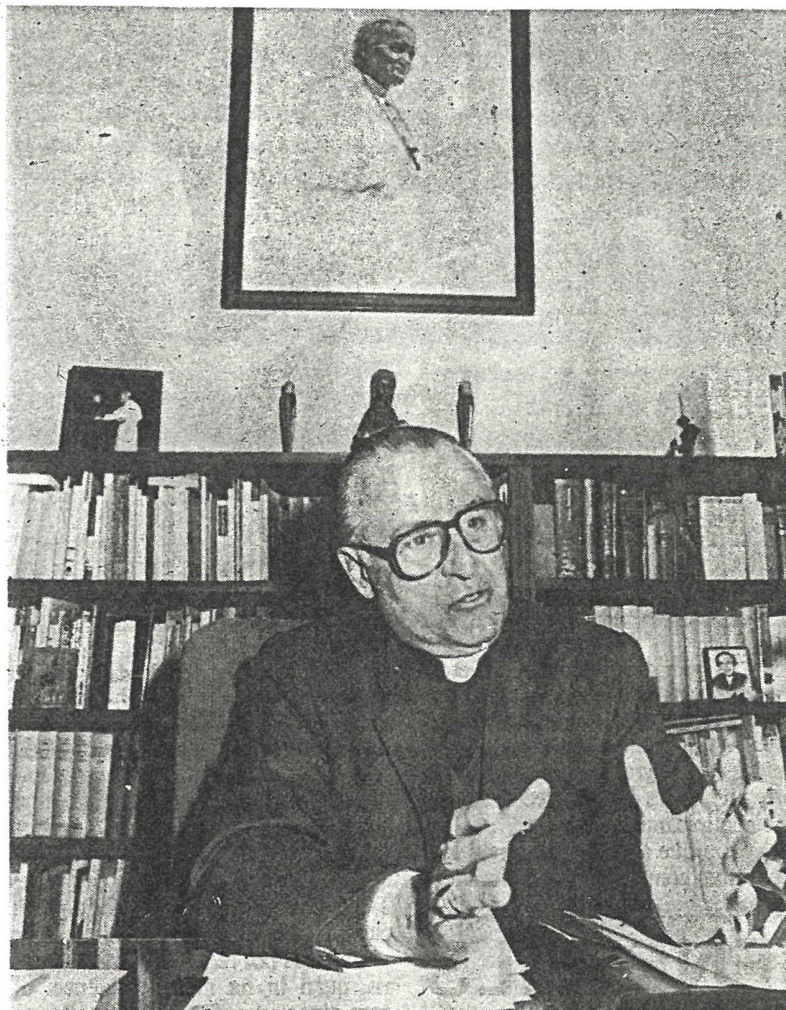
Monsenyor Ricard Maria Carles respon a les nostres preguntes sobre la seva personalitat, la seva futura tasca, i especialment sobre els Seminaris i la pastoral vocacional.

Els mitjans de comunicació han intentat definir-lo i mostrar la seva personalitat. Vom es definiria a vostè mateix?

Em demaneu que jo mateix defineixi la meva personalitat. És difícil ser jutge en pròpia causa. Amb tot, jo em definiria com un pastor, amb un tarannà dialogant, amb una ferma voluntat de comprendre les persones i de respectar-les profundament. Això no exclou un sentit clar d'exigència quan estan en joc valors bàsics de la persona, de l'Evangeli i de l'Església.

I com definiria la tasca i missió d'un bisbe del 1990?

El bisbe, com tot prevere, ha de ser bàsicament un pont entre Déu i els homes i entre aquests i Déu. Ha de ser l'animador i, d'alguna manera, la frontissa de la comunió eclesial, essent creador de fraternitat entre tots els membres del poble de Déu: clergues, religiosos i laics. Ha de vetllar perquè la comunitat cristiana es mantingui fidel, dintre de la necessària i legítima creativitat, a les exigències de la Paraula. Ha d'impulsar tots els carismes que l'Esperit suscita al si de l'Església diocesana, amb el degut discerniment peruqè tots ajudin a l'edificació d'aquesta Església, en el sí de l'Església Universal. Ha de mantenir viva l'esperança de que, malgrat les dificultats, el Regne de Déu va creixent en el món.

"Jo em definiria com un pastor, amb un tarannà dialogant, amb una ferma voluntat de comprendre les persones i de respectar-les profundament".

"El bisbe, com tot prevere, ha de ser bàsicament un pont entre Déu i els homes i entre aquests i Déu".

I la d'un Seminari diocesà?

Preparar els futurs preveres amb una profunda formació humana, espiritual, intel.lectual i pastoral, que inclogui un accentuat esperit comunitari i eclesial, d'acord amb les normes actuals de l'Església.

Quina valoració e impressions treu de la seva estada a la Comissió Epsicopal de Seminaris i Universitats. Quin treball es fa des d'aquesta comissió?

El nostre treball al sí de la Comissió Episcopal de Seminaris i Universitats ha estat bàsicament un servei consistent en l'oferiment de materials que ajudessin a una millor ordenació de la vida i dels estudis dels Seminaris Majors i Menors. Hem celebrat també trobades regulars de formadors de Seminaris, que han ajudat molt per a un mutu intercanvi d'idees i experiències.

"En general, els nostres seminaris gaudeixen de molt bona salut"

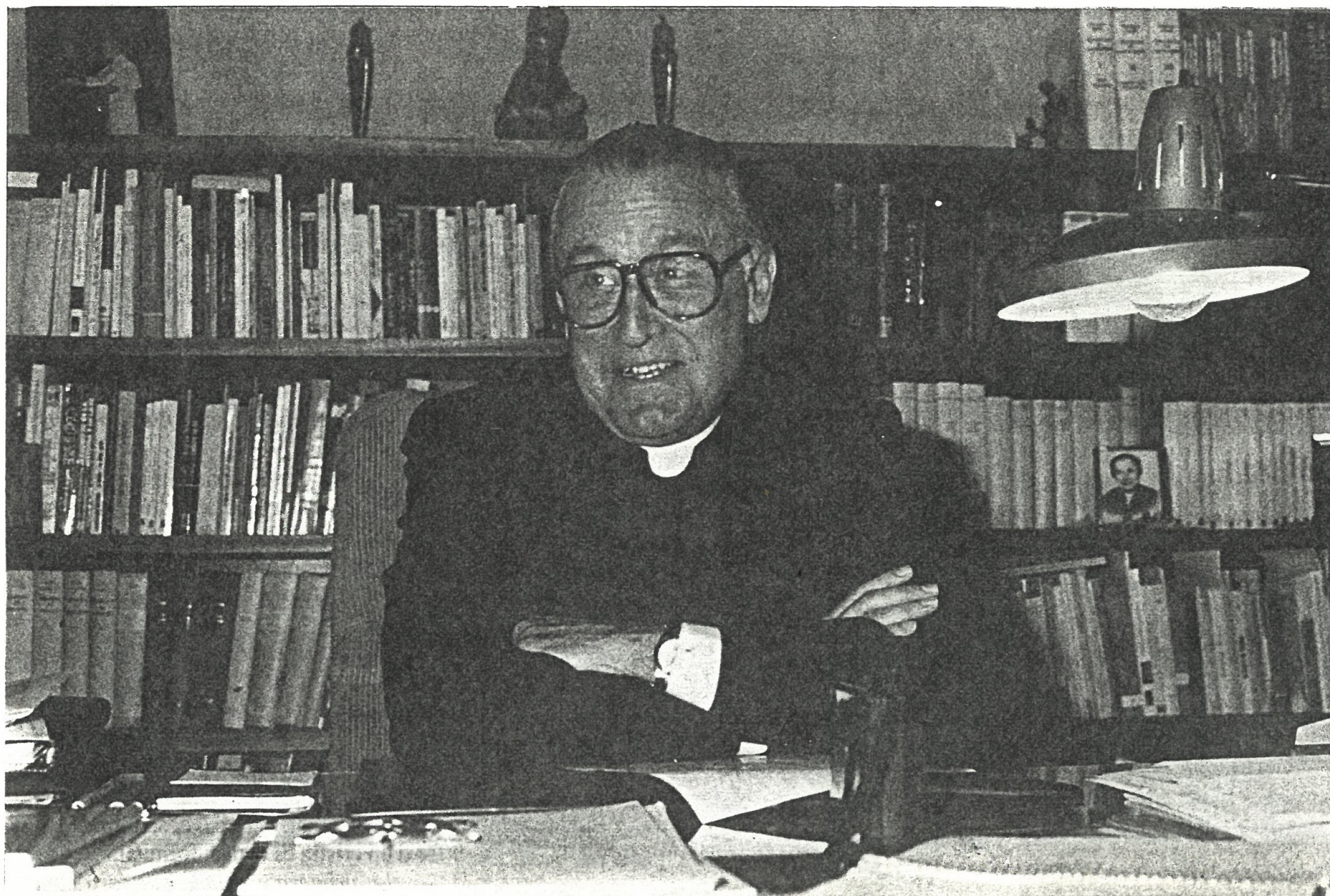
A nivell d'Universitats hem fomentat sobretot les trobades dels intel.lectuals catòlics per estimular la seva presència creativa en el món de la cultura.

Després del seu pas per la Comissió Episcopal de Seminaris, que creu que els hi manca o que s'hauria de potenciar més als nostres seminaris?

Crec que, en general, els nostres Seminaris gaudeixen de molt bona salut. Alguns necessiten més seminaristes. Una preocupació de la Comissió ha estat l'aspecte acadèmic: que hom pugui disposar d'uns bons manuals de filosofia i teologia, amb síntesis clares i complertes de tot el misteri cristià.

Recentment s'han creat a Barcelona dues institucions relacionades amb la formació de futurs preveres: la Facultat Eclesiàstica de Filosofia i el Seminari Interdiocesà. Que en pensa d'elles?

Tot el que representi multiplicar els mitjans i augmentar la seva qualitat en ordre a elevar el nivell cultural dels futurs pastors del nostre país em sembla molt important. No hem de deixar que la cultura que, a la nostra terra, havia comptat sempre entre els seus conreadors, eclesiàstics meritíssims, esdevingui un clos tancat per a incrèduls i agnòstics. Des de la fe tenim molta

"No hem de deixar que la cultura esdevingui un clos tancat per a incrèduls i agnòstics"

"El Seminari ha estat potser una de les preocupacions fonamentals i una de les ocupacions prioritàries"

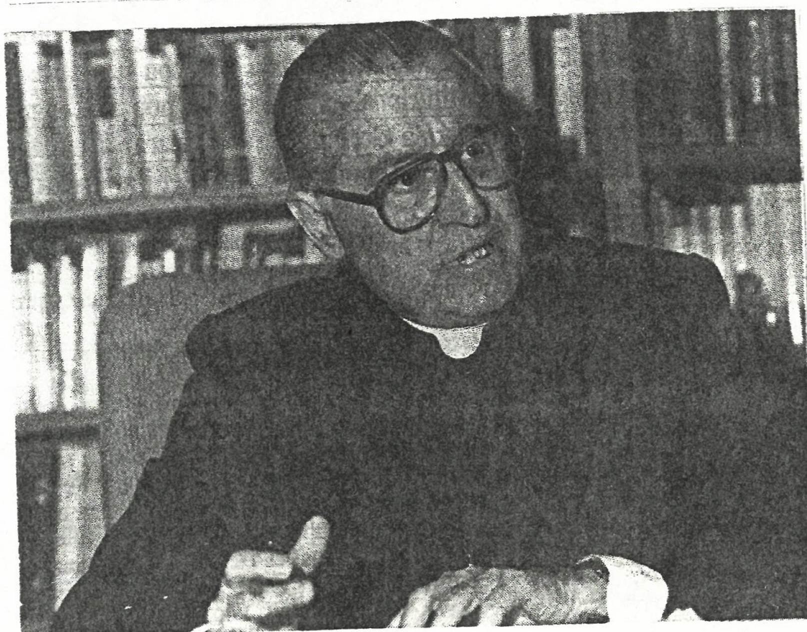
cosa a dir i a fer en el camp de l'alta cultura.

Vostè ha vetllat molt pel Seminari de Tortosa, ens podria detallar de quina manera hi participava amb el funcionament del Seminari i la vida dels seminaristes?

Una de les preocupacions fonamentals que vaig expressar en l'homilia de la meva ordenació episcopal, a la catedral de Tortosa, fou la cura dels preveres i futurs preveres. Per això el Seminari ha estat potser una de les preocupacions fonamentals i una de les ocupacions prioritàries. He vetllat perquè l'equip de formadors fos sempre el més idoni. He mantingut un tracte molt directe amb els seminaristes. Durant el curs he acudit amb una periodicitat setmanal -que he procurat respectar al màxim- al Seminari per celebrar l'Eucaristia i sopar amb els seminaristes. A l'Estiu ens hem trobat en una convivència més distesa a la muntanya. Tot això ha creat un lligam afectiu molt viu entre el bisbe i els seminaristes.

Creu que es possible continuar o fins i tot intensificar aquesta vinculació amb el Seminari, a Barcelona?

Es clar que voldria continuar i fins i tot intensificar aquesta vinculació amb els meus seminaristes de Barcelona, almenys amb els dels cursos més avançats. Ja veurem com fer-ho.

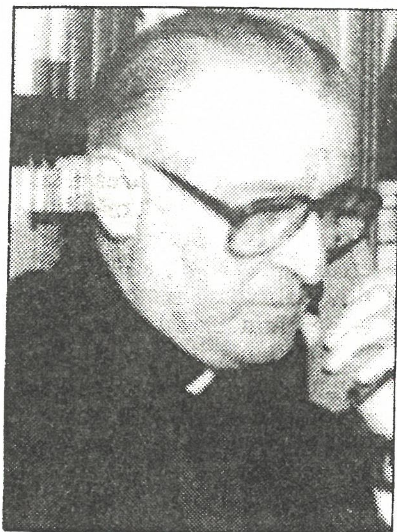
Que creu que cal fer per superar la manca de vocacions i treballar seriosament perquè hi hagi prous preveres pel nostre futur?

El treball ha de ser molt extens i intens. S'hi han de sentir implicats tots els membres del poble de Déu. Els preveres han de transparentar amb la seva vida i ministeri la gran il.lusió pel que són i fan. Que els infants i els joves els vegin plenament lliurats

als homes per amor a Jesús. Les comunitats cristianes, començant per la família, han de viure amb intensitat el seguiment de Jesús perquè siguin un terreny propici per la germinació, creixement i maduració d'aquella llavor vocacional que potencialment porten tots els joves. Cal aprofitar també tots els mitjans i recursos que s'han manifestat eficaços en la pastoral vocacional.

A Barcelona existeix el Seminari Menor de La Conreria, que en pensa d'aquesta realitat diocesana i de la tasca que allà es porta a terme?

L'existència del Seminari Menor de la Conreria crec que és un fet que cal valorar-lo molt positivament. Tot el que pugui ajudar a cultivar la vida cristiana dels adolescents i joves perqueè hi germini i creixi adequadament la llavor de la vocació sacerdotal em sembla molt important. Cal que com a Seminari Menor mantingui la seva plena identitat i que la comunitat diocesana valori i doni suport a la seva existència.

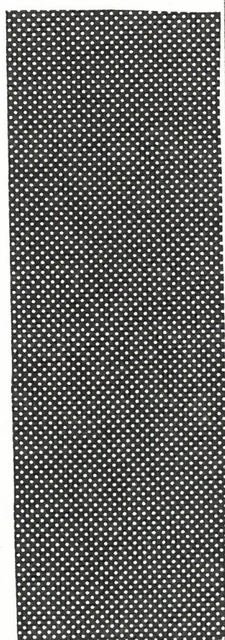
"Els preveres han de transparentar amb la seva vida i ministeri la gran il.lusió pel que són i fan".

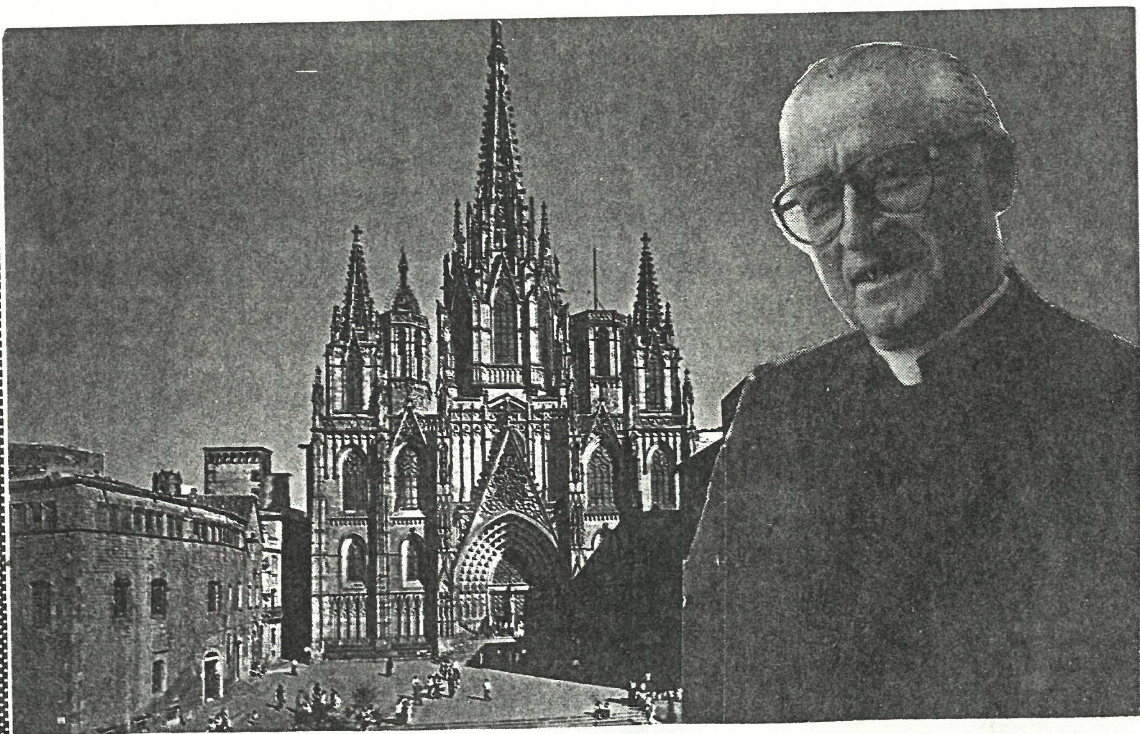
Recentment s'ha fet una enquesta entre els joves sobre quines són les característiques que aquests creuen que hauria de tenir un prevere del nostre temps. Quines creu vostè que han de ser?

Bàsicament el prevere d'avui ha de tenir les mateixes característiques que hom endevina en aquell passatge de Marc: "I en va designar dotze perquè estiguessin amb ell i per enviar-los a predicar amb poder d'expulsar dimonis" (Mc 3,14). Estar amb Jesús: aquest és el primer tret que ha de caracteritzar tot elegit. Sentir-se enviat per alliberar els homes dels seus mals espirituals i corporals. .. Interioritat i caritat pastoral, dos trets ben clars dels preveres d'avui i de sempre.

R. OCTAVI SANCHEZ

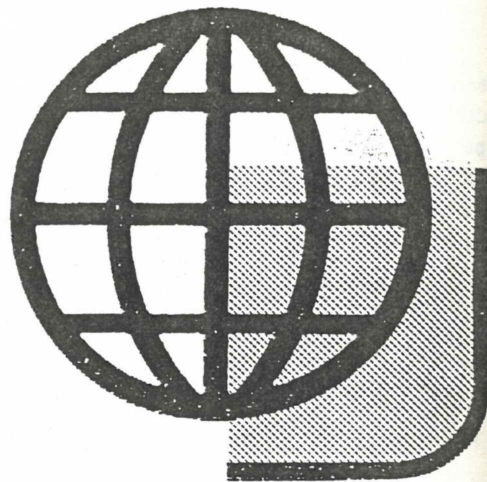
(Un agraïment especial per la col.laboració de Mn. Ignasi Vidal)

Visita del bisbe Josep Capmany

Els seminaristes de Diputació i Sagrera reberem la visita del Dr Josep Capmay, bisbe auxiliar de Barcelona, actualment a Madrid encarregant-se de les Missions a nivell estatal.

El dia 16 de març, es produí a la residència del carrer diputació una visita, de la que participaren els seminaristes de Diputació i la Sagrera, es tractava de Monsenyor **Josep Capmany**, bisbe auxiliar de Barcelona i Delegat Nacional de Missions per a tota Espanya.

Mnr Capmany havia estat mestre al Seminari i havia ensenyat Eclesiologia, escatologia i Teodicea.També vá ser consiliari dels jugadors del Barça i del Col.legi d'Arbitres.

De la seva xerrada destaquem els següents temes:

Què ens ensenyen les Esglésies joves

A `America LLatina

- Profetisme d'anuncia i denúncia.
- Compromís i defensa del pobre.
- Teologia des de la vida i per a la vida.
- Més valoració dels laics.
- Molta joventut
- Molta pressència dels pastors en el poble.
- Comunitats de base.

A `Africa:

- Litúrgia més participada
- Sentit de comunitat
- Sentit d'autoritat i jerarquia
- Sentit d'agraïment per la vida
- Sentit de record dels avantpassats.
- Superació de la por (a causa de l'Evangeli)

A `Asia:

- Inculturació
- Diàleg amb les cultures.
- Esglésies lliures de l'Estat
- Amor a la Naturalesa
- Silenci

Problemes actuals de les missions

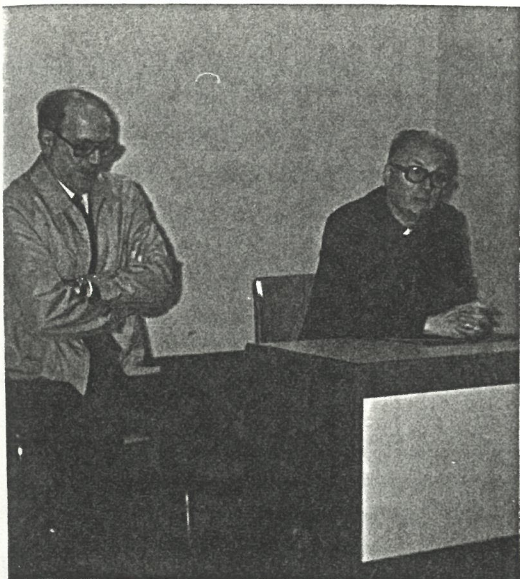
-Diàleg amb la cultura, davant el renaixement de les cultures indígenes.
-Diàleg amb els pobres.
-Diàleg amb les altres religions.
-Entendre que la missió universal s'ha de fer des de cada lloc: col.laborar amb el bisbe i les esglésies del lloc.
-Alguns problemes teològics es presenten a les missions descaradament i ens ajuden a descobrir-los en el nostre món occidental on es presenten més dissimulats.
-Missinologia: tercer desenvolupament de l'Eclesiologia.

Característiques de la teologia de l'alliberament

-Toca la vida concreta
-Exègesi i hermenèutica de la vida
-Persona i societat a la llum de la Redempció.
-Mediacions filosòfiques
-Punt de partença de la cristologia.

po

-Us de la sociologia
-Situació eclesiàstica nova
-Eficàcia de la caritat.
-Licitud de la violència com a última raó.
-Visió escatológica en la defensa dels oprimits.

La identitat sacerdotal

Per acabar la seva xerrada, monsenyor Capmany comentà un tema més proper als seminaristes: la identitat sacerdotal; distingí tres nivells: Un primer marcat pel seguiment "diferent" a Crist. Un segon on entrava la tasca del capellà diocesà i l'exercici del seu ministeri. I un tercer nivell d'harmonització amb la societat actual.

JOSEP MARIA TURULL i Portal Obert

Jornades de Formació

El passat 23 de març va tenir lloc al Seminari de Barcelona una Jornada de Formació de la mà de Mn **Joan Busquets**, actual rector del Seminari Interdiocesà; el tema va ser sens dubte interessant: **"Les relacions d'amistat viscudes pel preveres"**.

Com a ésser humà i per la feina que desenvolupa, el prevere ha de posseir una gran capacitat d'estimar i deixar-se estimar. Cal dir que una amistat íntima no és recomanable, doncs no seria positiu fixar el nostre interés en una persona deixant els altres arraconats. La funció d'un sacerdot ens obliga, no tant sols a crear relacions amb el col.legi presbiteral, sinó també especialment amb els laics, del qui s'ha de saber acceptar i captar el do que posseeixen a vegades amagat, a vegades a flor de pell.

Dins de l'Església mateixa, el prevere pot caure en l'errada de veure els religiosos o les religioses com mà d'obra barata; greu error!

S'ha de ser conscients de la funció que desenvolupen i que no estan només per servir-nos, sinó que fan una feina més enllà. El treball del prevere és comunitari, ami personal, encara que a vegades, és dirigit a una persona en concret o un grup reduït. Hem de partir de la base que el prevere es dóna a cadascú dels membres de la seva comunitat i a tots alhora. És per això que ha de saber escoltar. Escoltar quan ens ho demanin, encara que només puguem fer això, doncs no és veritat que nosaltres estem necessitats de ser escoltats tantes vegades!

El prevere tampoc ha de caure en la temptació de sentir-se amo i no pare dins la comunitat. No hem d'oblidar mai que l'acció del prevere es fonamenta en l'actitud de servir. No podem oblidar, dins el tema de les relacions d'amistat, la dona.

Hem de veure a la dona no pas com un perill, sinó com una persona, germà nostre. Naturalment, la nostra condició pot fer que arribem alguna vegada a veure el matrimoni d'una manera pejorativa. És doncs molt important que no menyspreem aquest sagrament tant necessari. Al contrari, l'hem d'enaltir. No cal dir com és de positiu saber assumir totes aquestes conclusions. Mn Busquets toca punts clau en el desenvolupament afectiu dins la vida del prevere i que a tots ens afecta.

MARC JESUS VENERO GOMEZ

Diada del Seminari

El dia 14 de març, pocs dies abans de de Sant Josep, tinguerem la diada del Seminari on foren convidats, com ja és habitual esl amics i benefactors del Seminari. A l'acte assistiren també els preveres que acomplien el seu 25è o 50è aniversari d'ordenació sacerdotal.

Una dècada esperançadora

L'acte fou inaugurat pel cardenal Narcís Jubany, que cedí la paraula a Mn **Ramon Prat**, que com a rector del Seminari oferí les informacions corresponents a l'estat actual del Seminari de Barcelona.

Mn Prat inicià la seva al. locució fent un balanç dels darrers deu anys, és a dir de la decada dels 80, ja deixada enrera. El balanç pel rector del Seminari és molt positiu. Es pot parlar en aquesta dècada de recuperació de vocacions sacerdotals, en referència a la dècada dels 70. No és que sobrin vocacions, però el nombre de seminaristes s'ha doblat amplament (De 34, com a xifra més baixa, s'ha arribat als 83 que hi ha actualment) . La dècada també correspon als 10 anys de vida del **Centre d'Acolliment de Vocacions Sacerdotals**, que ha realitzat una importantíssima tasca vers el creixement de les vocacions de la mà de **Mn Eusebi Mansilla.**

Manca de vocacions

El nombre actual de seminaristes és insuficient però assegura gairebé la desena d'ordenacions anuals, ja que la perseverància i el bon ambient a les 3 residències del Seminari són molt alts. De totes maneres caldria arribar a un creixement considerable de les entrades (arribar a unes 20 anuals) que assegurarien unes 20 ordenacions. Aquesta possibilitat és assolible, ja que es constata un bon ambient seminarístic en tots els sentits.

Qüestions materials

En quan a aspectes més materials Mn Prat assenyalà les obres que s'han fet en un ala del soterrani de l'edifici del Seminari Conciliar amb noves sales i aules amb capacitat per 370 alumnes. Pel que respecta a la campanya económica pel Seminari, del 18 de març s'observa un creixement considerable de les aportacions económiques de les parròquies, comunitats i amics del Seminari.

Pastoral vocacional

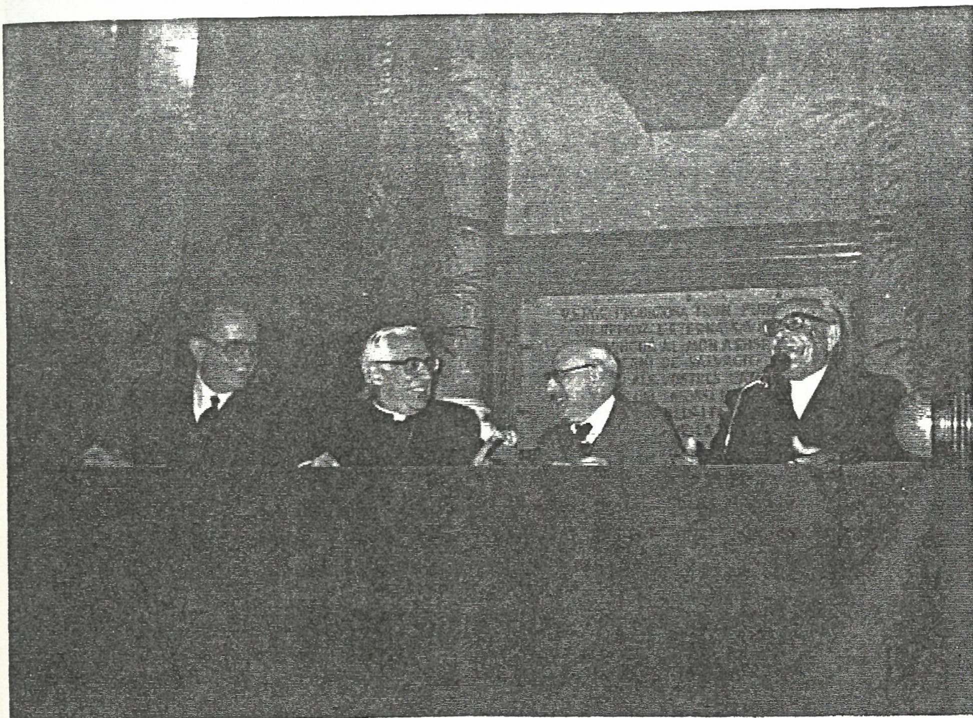
Amb referència a la pastoral vocacional, cal potenciar el treball pastoral començant per les famílies i continuant per les parròquies i els àmbients juvenils cristians. Cal potenciar les institucions que ja estan fent aquesta tasca prioritàriament: **El Centre d'Acolliment i el Seminari Menor de La Conreria** (que aporta un 25 % de les vocacions) i que com a novetat pel proper curs destaca la recuperació del curs de COU al mateix Seminari Menor.

25 i 50 anys d'experiència

Després de Mn Prat, preneren la paraula alguns dels preveres que aquell dia celebraven les noces d'argent i or de la seva ordenació presbiteral. En nom d'aquests parlaren **Mn Carles Piqueres i Mn Miquel Espinosa** (en nom dels capellans del 50 aniversari) i **Mn Lluís Pou** (en nom dels de 25).

Mn Piqueres destacà l'esperit de col.laboració que els preveres han de tenir amb el bisbe així com la necessària pregària per les vocacions sacerdotals i religioses. Mn Espinosa insistí en la humilitat com a virtut importantíssima en la vida del capellà. Mn Pou per la seva banda destacà el gran fet que emmarcà la seva generació: l'acabament del Concili i les grans esperances que aquest aportà als preveres ordenats ara fa 25 anys.

po

Cloenda del Sr. Cardenal

A la cloenda el Cardenal Jubany agraí la tasca de totes aquelles persones que des de diferents camps col.laboren a treballar pel Seminari. Entre aquests cal destacar:
-**Les famílies:** que contribueixen a facilitar la possible vocació del fill i no en posen obstacles.
-**El Seminari i els seus formadors**: contribuïnt a que la imatge del Seminari i la tasca que allà es du a terme sigui positiva i atraient.
-**Els amics del Seminari** col.laboren econòmicament i humana al manteniment i augment de les vocacions.
-**Els seminaristes:** éssent fidels a la crida de Déu i perseverant en la missió que Déu els ha donat en la crida vocacional.

Eucaristia per les vocacions

Un cop acabada la sessió informativa i commemorativa a l'Aula Magna del Seminari, se celebrà l'Eucaristia a la Capella Gran, que fou pressidida pel cardenal i concelebrada pels superiors i l'equip formador del Seminari i pels preveres homenatjeats. La eucaristia tenia un clar objectiu: **pregar per les vocacions**, com a punt culminant d'aquella jornada celebrada al voltant del **dia del Seminari**. En el moment de l'Homilia el cardenal Jubany insistí en la virtut del servei com a clau en l'exercici del ministeri presbiteral i assenyalà el perill d`oblidar-la i caure en actituds de poder i domini contràries a l'Evangeli. El prevere -afirmà el Cardenal- ha d'oferir la seva vida en servei, a major glòria de Déu. El capellà actua a partir del Crist, vers la salvació del món, les altres motivacions són fugisseres.

Un cop acabada l'Eucaristia tots els presents foren convidats al menjador del Seminari on se'ls oferí un petit refrigeri.

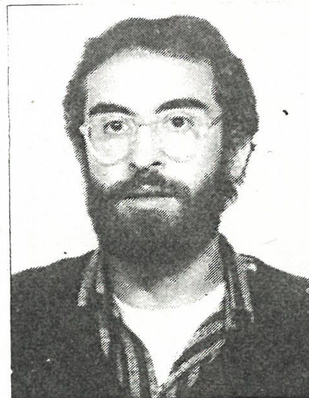
JESUS MANUEL MARTÍNEZ
ENRIC HIDALGO
R. OCTAVI SANCHEZ

Darreres Ordenacions

El dia 19 de març coïncidint amb la festivitat de sant Josep, patró del Seminari foren ordenats a la capella del Seminari Conciliar, com a diaques, en **Gerard Bonilla, l'Emili Feliu i l'Alvar Pérez.**

po

El dia 25 de març fou ordenat de prevere en **Jordi Maria Herrero i Cabrero** , i el 6 de maig l'**Angel Jesús Navarro i Guareño.**

TONI ROMAN

El dia 13 de maig es produí, una doble ordenació presbiteral a la Parròquia de St Andreu del Palomar, la darrera del cardenal Jubany, abans de l'arribada del bisbe Ricard Maria. Foren ordenats en **Pere Carulla i Martínez**, i **Antoni Roman i Luis.**

Admissió als Ordes

La festivitat de St Josep Oriol comptà a més del nomenament del bisbe Ricard Maria Carles, amb l'admissió als Ordes de set seminaristes. L'acte es celebrà a la Basílica de Santa Maria del Pi, i pressidí el cardenal Jubany.

En un dia marcat per la notícia del nomenamet de Monsenyor Ricard Maria Carles com a nou arquebisbe de Barcelona; a la Basílica de Santa Maria del Pi, foren admesos als ordes un grup de set seminaristes:

CARLES CATASUS
JOAN COSTA
SERGI GORDO
RAFAEL MíGUEZ
PERE MONTAGUT
AGUSTí MORENO
JOSEP M. TURULL

Aquest és un pas important en l'encaminament sacerdotal d'aquests seminaristes (6 que estan acabant els estudis de Teologia i un en etapa diaconal), que havien estat instituits de lectors al maig de 1989 i d'acòlits al desembre del mateix any.

L'Església de Barcelona reconeix a aquestes joves com a aptes per s rebre el diaconat i el presbiterat.

L'Eucaristia fou pressidida pel cardenal **Narcís Jubany**, que aquell mateix matí en roda de premsa havia anunciat l'accpetació per part de Roma de la seva renúncia. Aquesta circumstància atragué l'atenció d'algun mitjà de comunicació que no volia perdre's alguna imatge o paraula de l'home que havia estat substituït pel llavors bisbe de Tortosa Mnr Ricard Maria Carles.

po

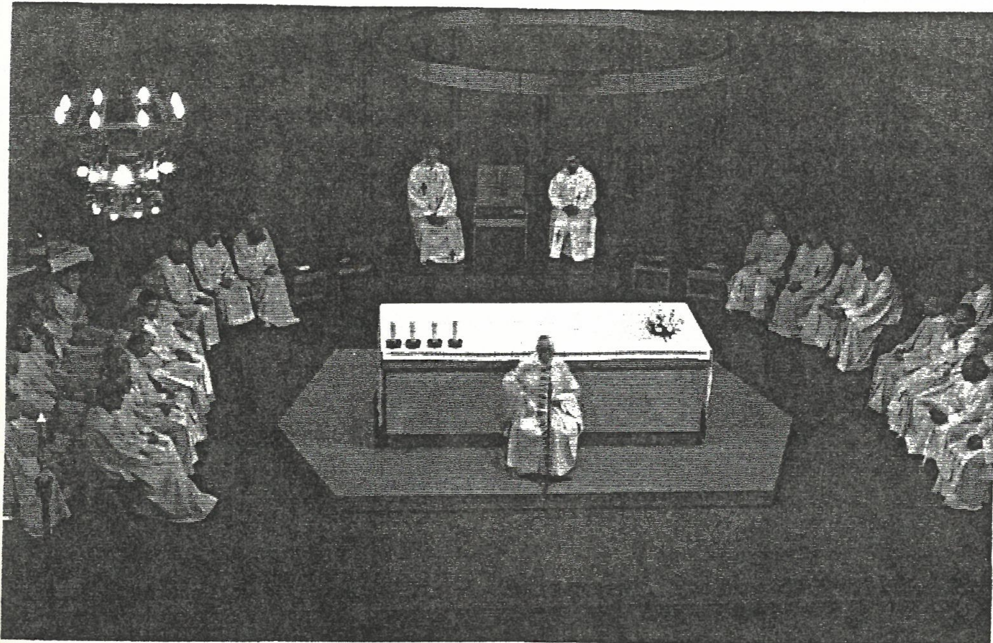

po

Malgrat aquest fet, el cardenal no es referí excesivament a aquest fet, tot i que recordà que es tractava d'un moment important per la vida de la diòcesi i per ell mateix, però centrà la seva predicació homilètica en la figura del sant d'aquella jornada: **St Josep Oriol**, patró del clergat diocesà de Barcelona. A la vida i exemple sacedotal d'aquest home es referí constantment el cardenal. Aconsellà als que havien de ser admesos als ordes que seguissin el testimoni del sant que tantes obres de caritat feu a la ciutat de Barcelona, en moments francament difícils. El cardenal recordà també la figura d'un altre cardenal d'altre temps: el cardenal Casañas, que realitzà una gran tasca per aconseguir que Sant Josep Oriol fos pujat als altars.

Lectorat

14 seminaristes foren instituïts lectors en una celebració eucarística que fou pressidida pel bisbe Ramon Daumal a la capella del Seminari Conciliar el dia 15 de maig.

pd

El dia 15 de maig la capella del Seminari s'omplenava per la celebració on forem instituits de lectors 14 seminaristes (13 de Barcelona i un de Lleida). La celebració fou pressidida pel bisbe auxiliar emèrit, monsenyor **Ramon Daumal i Serra**. Prèviament a la celebració el bisbe es reuní amb nosaltres i amb Mn Ramon Prat per tenir un petit intercanvi on el bisbe ens explicà el sentit del ministeri que anàvem a rebre sobretot a partir de la seva pròpia experiència pastoral personal.

L'acte principal fou la celebració de l'Eucaristia concelebrada per un bon nombre de preveres i diaques, rectors, companys i coneguts dels que erem instituïts. A l'Eucaristia s'incloïa el ritual d'institució del lectorat: crida dels candidats, benedicció i entrega de les Sagrades Escriptures.

La institució de lectors, és un fet important, pel que representa en sí mateix i per la íntima conexió que té amb els altres ministeris que el succeeixen i que culminen amb el presbiterat. És cert que també es confereix als laics -afirmà el bisbe Ramon- però en el nostre cas es situa en la perspectiva futura del Sacerdoci.

És cert que molts de nosaltres ja llegim a les celebracions de les nostres comunitats (lectures, monicions, pregàries...). No llegirem ni més bé ni més malament, però l'Església ens reconeix aquesta capacitat i ens demana que la portem a terme amb totes les exigències que comporta: conéixer la paraula de Déu, llegir-la i saber-la trasmeter amb soltura, portar-la a aquells a qui no els arriba. ..

Aquesta és la nostra missió, esperem portar-la a bon terme amb l'ajut de Déu.

FRANCESC BLANCO
RAMON MARIA BOSCH
JOAN RAMON BULLIT
JOAN CABOT
FIDEL CAMPOS
FREDERIC ESTEVE
JOAQUIM FLURIACH
ENRIC HIDALGO
VICTOR JIMENEZ
ANTONI M. LLOMPART
ANTONI RUBIO
RAMON OCTAVI SANCHEZ
ANGEL SIGUENZA
ANTONI VERA

pd

Exercicis Espirituals

Abans de començar la Setmana Santa, els seminaristes de les tres residències tinguerem els tradicionals "Exercicis Espirituals" a tres llocs diferents. Es presenta aquí una breu crònica d'aquestes tres expeiriències.

La Sagrera

Enguany els seminaristes de la "Sagrera" juntament amb els companys de l'ESMO, varem poder gaudir dels exercicis abans de Setmana Santa, en el bellíssim paratge del Santuari de la Mare de Déu del Miracle.

El **P. Ignasi Salvat**, va oferir-nos una espiritualitat força encarnada. Senses amagar la seva condició de jesuita ens presentà una selecció de textos bíblics molt suggerent.

No podem donar-vos a conéixer el contingut de tot l'exercici, però si ens sembla interessant presentar-vos les línies principals:

I. Introducció

On estic?. Revisió de vida. Què són els exercicis. Què és la pregària?

II. Temes:

1.-Pecat/Pecador; Salm 50
- a) Realitat: 1 Jo 1, 8-22
- b) Personal: Lc 5,17-26
- c) Saber perdonar: 2 Cor 5,10 (Parenostre)

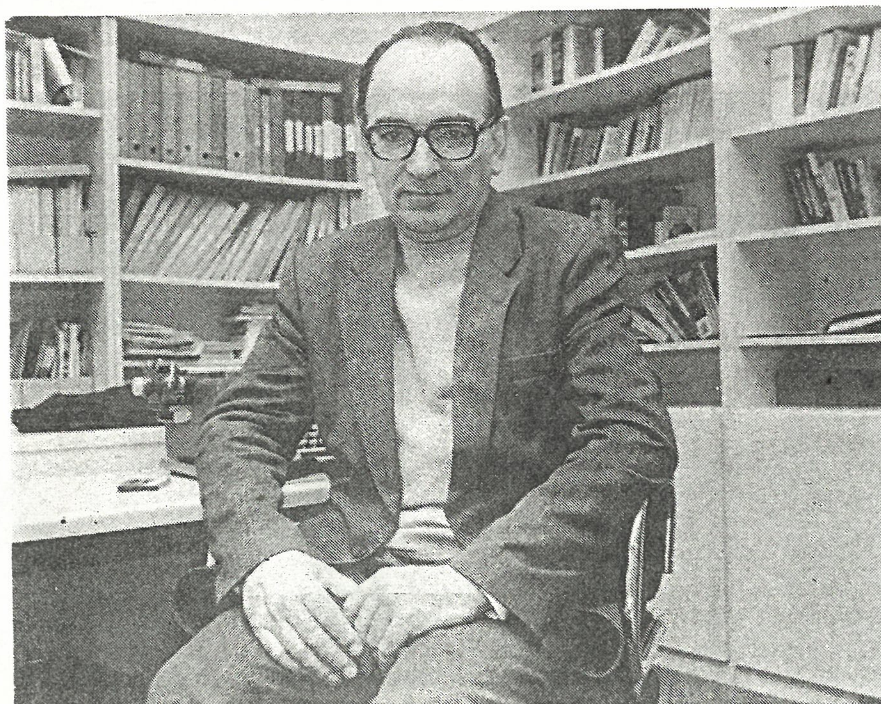
2.-La crida al seguiment; Salm 27
- a) La crida avui: Rm 8,28-30
- b) "Tot": Lc 9,18-20
- c) Crist pobre; Fl 2,6-11 Resposta: Lc 18, 15-30
- d) Crida a la llibertat: Jn 4,23-26
- e) L'Esperit obre la llibertat; Rm 7,24-8,4

3.-La missió; Salm 40
- a) Crida a la missió; Mc 3,14-15
- b) Missió amb l'Esperit: Lc 24,45
- c) Com ha enviat el Pare: Lc 4,14-21 Resposta: Fl 1,3-11
- d) Nou poble de Déu: 1 Pe 2,1-10
- e) Comunitat cridada a compartir: Ef 2,14-21
- f) Unida, Apòstols i carismes: 1 Cor 12, 4-31

4.-La bona nova avui missatge
- a) Ell és Paraula; Jn 1,2-14
- b) Uns predilectes; Lc 6,12-26
- c) Un manament: Jn 15, 1-12
- d) Una força alliberadora: Rm 5,5-8,26

5.-L'Eucaristia; Salm 103
- a) Narracions: Lc 22,7-38
- b) "Ecce Homo" Jn 18,28-19,19

FREDERIC ESTEVE
JOSEP MARIA FONS

Diputació

Els seminaristes del carrer Diputació (4rt i 5è de Teologia) realitzarem els nostres exercicis espirituals abans de la Setmana Santa, a la magnífica residència anomenada **"el Casal de la Pau"** a la vila d'Arbúcies (La Selva) emmig dels paratges naturals del Montseny. El predicador fou **Mn Josep Maria Rovira Belloso**; que mostrà la seva gran capacitat com a teòleg i com a predicador, tant a les xerrades com en els altres moments concrets dels exercicis.

Mn Rovira començà els exercicis amb un intent de centrament a partir de la frase de St Ignasi , que devia emmarcar aquells dies: **"Lloar, perseverància i servir Déu"**. A partir d'aquí ens recomanà un esforç de concentració i d'allunyament de totes aquelles preocupacions que ens apartaven d'allò que anavem a fer, així com una actitud d'agraïment i lloança. Ens ajudà la lectura d'alguns salms (30, 16, 73, 55...). Aquesta actitud havia d'assemblar-se a la de Jesús envers el Pare (com es pot veure a Lc 20, 21-22).

Un cop introduïts en el ritme dels exercicis, analitzarem alguns textos que ens ajudaren a reflexionar sobre:

-La nostra crida vocacional:
- Jn 1: Jesús crida els primers deixebles.
- Mt 4: El seguiment
- Mt 10: Jesús reuneix i envia els dotze.

-La nostra actitud cristiana:
- Jn 2: El diàleg i la conversió a Canà
- Mt 5: L'esperit de les benaurances.

-La Passió, Mort i Resurrecció de Crist.
- Mt 21: L'entrada de Jesús a Jerusalem com a rei.
- Lc 22: El sopar pasqual.
- Mt 26: Pregària a l'hort de Getsemaní.
- Jn 18: La Passió.
- Lc 21: La traició de Pere
- Lc 22: Tot està consumat... però hi ha esperança.
- Mt 28: Anada de les dones al sepulcre.
- Lc 24: Els deixebles d'Emaús.

L'ambient va ser favorable així com la climatologia, que propicià algunes petites caminades en la pau de la natura. El bon dinar i tracte de les germanes de la Consolació, fundades per la M. Rosa Maria Molas, també ens ajudà.

ANTONI RUBIO
R. OCTAVI SANCHEZ

Convictori

Al mateix temps que els nostres companys de la Sagrera i Diputació, els del Convictori (Introductori, 1er i 2on) vam anar d'exercicis espirituals la passada pasqua a la casa que tenen les germanes filipenses a Hostalets de Balanyà.

Els exercicis ens els va donar el P. **Francesc Riera**, i en **Joan Sunyol**, S.J., en la línia dels exercicis ignacians, ja que aquests duren un mes i nosaltres vam fer 6 dies.

La finalitat és la contemplació del misteri pasqual havent fet abans un camí previ de preparació personal i profunda per tal d'obrir els ulls i el cor a l'actuació de l'Esperit i al voler de Déu.

La riquesa i els matiços de les meditacions són difícils d'expressar amb quatre paraules, cal dir, però, a grans línies, que en aquest desert es tractava d'aprofondir i païr la vida cercant l'actuació de l'Esperit Sant i la pressència de Déu en el món, veient que el món molts cops és injust, i per moltes persones esdevé infern. Passant per una revisió personal d'un mateix i continuar fent camí amb Jesucrist que ens aboca al Misteri Pasqual.

Després d'aquests dies tots vam sortir amb ganes, força i molta il.lusió de continuar la nostra vocació, i de sentir-nos cridats per Jesucrist que és, en definitiva, qui ens empeny en la nostra vida.

JESUS MANUEL MARTINEZ

AGENDA

PER SERGI GORDO

MOVIMENT DE CENTRES D'ESPLAI CRISTIANS

9 de juny: Trobada de Consiliaris.

JOC-JOBAC

8-9 de juny: Trobada de Consiliaris.
30 de juny i 1 de juliol: Trobada de responsables i iniciadors.(JOBAC)

MINYONS ESCOLTES/GSJ

9-10 de juny: Fira d'Escoltisme i Guiatge

JARC

Del 9 de juny a l'1 de juliol: Jornades Catalanes del Moviment de Joves Cristians de Comarques.

SECRETARIAT INTERDIOCESA DE JOVENTUT (SIJ)

Al Setembre: XIV Jornades de Consiliaris de Catalunya i les Illes.

ASSOCIACIÓ BÍBLICA DE CATALUNYA

Del 9 al 21 de juliol: Cursos bíblics d'estiu, al Seminari de Tarragona (c/ St Pau 4).
MES INFORMACIÓ: Ma Josepa Argilaga (Pla de Palau 2, 43003-Tarragona). Tel 23.34.12 (matins de 10 a 1)
Del 3 al 25 d'agost: "seguint les petjades de Sant Pau", Viatge a Jordània, Síria, Turquia i Grècia.

HOSPITALITAT DE LA MARE DE DÉU DE LOURDES

Del 25 al 30 de juny: 108è Pelegrinatge a Lourdes.
Del 14 al 19 de setembre: 109è pelegrinatge a Lourdes.
12, 13 i 14 d'Octubre: IX Trobada dels joves de les Hospitalitats espanyoles a Montserrat.

III CONGRES LITÚRGIC DE MONTSERRAT

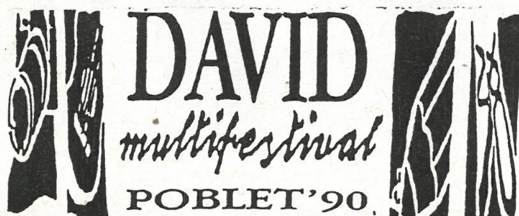
Del 25 al 29 de juny: Comprendre les modalitats: conferències, seccions d'estudi i comunicacions.
MES INFORMACIO: CPL (c/ Rivadeneyra 6, 7è, 08002-Barcelona).
Tel: 302.22.35 (matins de dilluns a divendres)

CPL I INSTITUT DE LITURGIA DE BARCELONA

Del 2 al 13 de juliol: XII Curs d'Estiu de litúrgia. Temes: "El sagrament de la Reconciliació", i "el Cant i la Música en la celebració". Professors P. Tena, P Farnés, I. Oñatibia, J.M. Rovira Belloso, J. Aldazábal, J. Urdeix, D. Cols, J Baburés, J. Guitera.
El curs tindrà lloc al Seminari Salesià de Martí Codolar a Barcelona.
MES INFORMACIÓ: CPL

DAVID MULTIFESTIVAL

Del 29 de juny al 3 de juliol: Al Monestir de Poblet, Trobada Cristiana de Música i Art Contemporani que gira entorn de 4 eixos: pregària, seminaris, tallers, concerts i espectacles.
MES INFORMACIO: C/ Trafalgar 23, 3r, 3a -08010-Barcelona.
Tel. (93) 301.19.27

Equip de Portal Obert

Director:
R.Octavi Sànchez

Corresponsals:
Jesús Manuel Martínez
Convictori
Antoni Rubio
Diputació
Josep Maria Fons
Sagrera

Administració:
Agustí Panyella
Joan Ramon Bullit

Adjunts:
Josep Baena
Xavier Aymerich
Enric Termes

PORTAL OBERT agraeix totes les col.laboracions, que fan possible la sortida de la nostra revista, així com convida tothom a col.laborar en qualsevol tasca de recolzament amb aportacions, articles, i idees vàries.
S'agraeixen especialment aquells articles d'opinió que fomenten el diàleg i la clarificació d'idees. PORTAL OBERT, però, no s'identifica necessàriament amb cap d'ells.

PORTAL OBERT

Dip.Leg. B-43509-86
c/Diputació 231
08007-B